

РЕШЕНИЕ

№ 5027

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 23.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **11628** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на А. М. О., ЛНЧ:[ЕГН], чрез адв.К. Я., срещу Заповед №22-4332-005600/27.10.2022 г. за налагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2, б.М от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от полицейски инспектор в полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която е наложена ПАМ – временно спиране от движение на МПС за срок от 3 месеца.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушения на материалния и процесуалния закон. Посочва, че в ЗПАМ не се съдържат фактически и правни основания за нейното издаване. Изразява становище, че МПС е модел, който не е възможно да се управлява поднасяйки и странично, тъй като е с постоянно задвижване 4x4 и системите му за сигурност не позволяват.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Я., който поддържа жалбата и моли оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Допълнителни съображения излага в депозирана писмена защита.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР не се явява, не е представляван и не е заявил становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото доказателства се установява, че процесната ЗППАМ е наложена на А. М. О., за това, че на 12.10.2022 г., около 14:50 часа в [населено място],

по [улица], с посока на движение от ул. „Д-р Й. Й.“ към [улица], е управлявал личния си лек автомобил марка „М.“, модел „ГЛЕ300,“ с регистрационен номер СВ 5061 СС, като използвал пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз за пътници и товари – поднася цялостно автомобила, като създава предпоставка за ПТП – дрифт. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 104б, т. 2 ЗДвП, за което е съставен АУАН Серия АД №275501 от 12.10.2022г. Актът е съставен от полицаи от при 07 РУ-СДВР, по данни на свидетел – очевидец – В. А. В., с посочена дата на раждане.

В хода на съдебното следствие са разпитани като свидетели съставителя на АУАН – М. В. Р. и свидетел – очевидец – В. А. В., които в свидетелските си показания поддържат, че автомобилът е извършил маневра дрифт.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Процесната заповед е издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Съгласно Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, оправомощени да прилагат с мотивирана заповед принудителни административни мерки по чл. 171, т. 2 от ЗДвП, са полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР от отдел „Пътна полиция“ при СДВР. С оглед на това, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му.

Оспореният административен акт е издаден и при спазване изискванията за форма, същият е мотивиран с изложени в него фактически и правни основания. Спазени са и административнопроизводствените правила.

Заповедта съответства и на материалния закон. Съгласно чл.171, т.2, б. „м“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат ПАМ временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари - за срок три месеца. В случая фактическите основания за налагане на мярката, изложени в обстоятелствената част на заповедта са: „водачът използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на пътници и товари – поднася цялостно автомобила, като създава предпоставка за ПТП – дрифт“.

В процесната заповед е посочено, че същата се издава във връзка със съставения АУАН Серия АД №275501 от 12.10.2022 г., който е приложен като част от административната преписка. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, т.е. посочените в АУАН факти и обстоятелствата се считат за осъществени докато не бъдат оборени по съответния процесуален ред. В конкретния случай това означава, че

фактическите констатации, посочени в акта, на който административният орган се е позовал, а именно, че жалбоподателят е управлявал моторното превозно средство с демонстративен дрифт, следва да се считат за установени до доказване на противното. Тежестта за оборване на тези фактически констатации е на жалбоподателя. Съдът намира, че събраните по делото гласни доказателства не оборват констатациите в акта. Показанията на свидетелите съдът счита за достатъчни и надеждни, за да потвърдят материалната доказателствена сила, с която се ползва АУАН. Съдът намира за недоказано изразеното от жалбоподателя становище, че с лекият автомобил, с който е шофирал, не е възможно да се осъществи маневрата дрифт. Същото не се доказва и от представеното писмо от „Силвър Стар Моторс“ЕАД от 01.06.2023 г., съдържащо технически характеристики на въпросното МПС, съгласно което водачът може да изключи част от асистиращите системи за безопасност.

При това положение, съдът приема, че е била осъществена визираната в разпоредбата на чл. 171, т.2, б. "м", предл. последно от ЗДвП хипотеза, която съставлява предпоставка за прилагане на принудителната административна мярка.

Предвид изложеното дотук, оспорената заповед се явява законосъобразна по всички критерии на чл.146 от АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото сторените от жалбоподателя разносики остават за негова сметка.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 57 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. О., ЛНЧ:[ЕГН], чрез адв.К. Я., срещу Заповед №22-4332-005600/27.10.2022 г. за налагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2, б.М от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от полицейски инспектор в полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която е наложена ПАМ – временно спиране от движение на МПС за срок от 3 месеца.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: